

Když sem já šel kolem dvorka, ka-pa-ly mě sl-ze z oka, pověz

sy-nečku roz-mi-lý, co sú tady za no - viny.

Když sem já šel kolem dvorka,
Kapa-ly mě slze z oka.
Pověz synečku rozmilý,
Co sú tady za noviny?

Novinečku uslyšela,
Padla na zem a omdlela;
Co sem smutná ¹⁾ učinila,
Že sem víneček pozbyla!

Neplač nenaříkej sobě,
Horší je mně nežli tobě;
Horší je mně s tím vínečkem, ²⁾
Než tobě s dítětkem.

A ty chováš, až ³⁾ vychováš,
Vychovaja na vojnu dáš,
Já se stále trápit musím ⁴⁾
Vzal sem si vínek na svú duši. ⁵⁾

Dyž já přijdu před boží súd,
Bude mi hořký vínek tvůj, ⁶⁾
Zažnů mně svíce pod koleny
Pro tvůj víneček zelený.

Ešče temu horší zažnů,
Co má v domě svoju ženu, ⁷⁾
A se s jinýma zabývá,
Ten hřích odpuštěn nebývá.

1) hříšná.

2) Hůře s tím věncem zeleným.

3) Ty dítětko to —

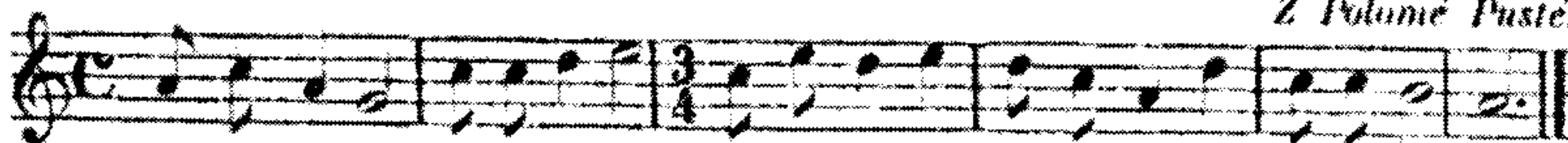
4) A já pokutovat musím.

5) Žech vzal vínek na svu duši.

6) A když půjdu před súd božský,
Bude mně tvůj vínek těžký.

7) Ešče hůře bude tomu,
Co má ženu svoju v domu.

Z Polomé Pusté.

Na tym moseč trava roscě; co to budžě švarne dzěvče, až u-ro-scě.

Na tym moseč trava roscě,
Co to budžě švarne dzěvče, až
uroscě.

Pod tym mostem žulty kvitek,
Kolebala švarna panna dvojo
dzitek.

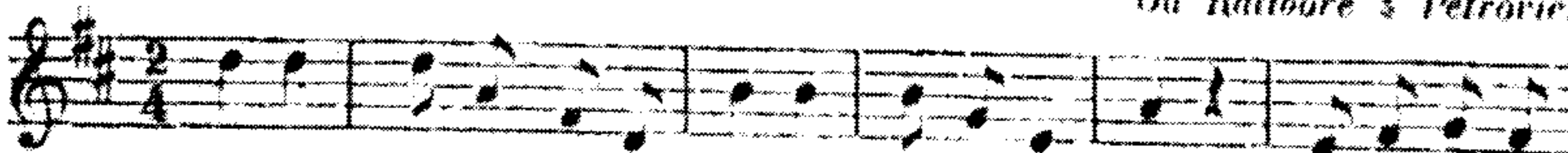
Kolibala a plakala:
Co sem ja to něbožatko udžělala!

Něchečla sem maci sluchač,
A věil musim kolibečkum dycky
gruchač.

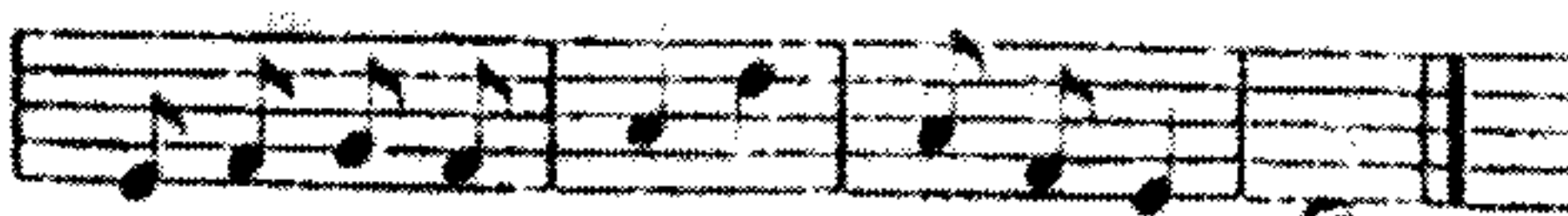
Gruchy, gruchy ve dně v noci,
Dziv že se mi me srdečko ně-
rozskoči.

Rozskoči se na dva poly,
Ja ach Bože můj, Bože můj, co
to boli!

Od Ratiboře z Petrovic.

Na Pe-trovskym polu ze-le - ni se trav-ka a pa-se tam

Ma-ri-janka malu - čekoj pav-ka.